

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021010181
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0021010181.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Martina Baločka, v trestnej veci obžalovaného JUDr. X. K., pre prečin útoku na orgán verejnej moci podľa § 321 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.11.2021, sp. zn. 3T/18/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného JUDr. X. K..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.11.2021, sp. zn. 3T/18/2021 bol obžalovaný JUDr. X. K. uznaný za vinného z prečinu útoku na orgán verejnej moci podľa § 321 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 7.7.2020 od 20.43 h do 21.29 h v presne nezistenom čase v S. na ulici J. X. Č.. XX použil fyzickú silu proti veci, ktorá je prostriedkom pôsobenia výkonu právomoci orgánu verejnej moci tým spôsobom, že odstránil zabezpečovacie technické zariadenie osadené na osobnom motorovom vozidle zn. I. N., ev. č. M. (Anglicko) nezisteným spôsobom a zrejme nezisteným predmetom z ľavého predného kolesa uvedeného motorového vozidla predmetné zabezpečovacie technické zariadenie na zabránenie odjazdu vozidla, ktoré vozidlo následne ako vodič previezol na ulicu N. v S. do hangáru slúžiaceho ako servis. Zabezpečovacie technické zariadenie na koleso vozidla osadili členovia hliadky Mestskej polície S. dňa 7.7.2020 v čase o 20.43 h, nakoľko uvedené vozidlo parkovalo na verejnej zeleni, teda vzniklo podozrenie zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 ods. 1 písm. m) s poukázaním na § 25 ods. 1 písm. s) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, čím pre poškodené S. S. so sídlom J. Q. XX, IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu na zariadení vo výške 96,78 €.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 321 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 300,- € (tristo eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené S. S. so sídlom J.S. Q. XX, IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil tak, že je potrebné upriamiť pozornosť na slovné spojenia skutkovej vety, t.j. „ ... v presne nezistenom čase...“, „ ...nezisteným spôsobom ...“, „ ...nezisteným predmetom ...“, kde tieto orgánmi činnými v trestnom

konaní, a tiež súdom podstatné atribúty každého skutku, každého trestného činu sú atribútmi tak podstatnými, že bez ich poznania takmer vždy ani nemožno vysloviť záver, že sa nejaký skutok stal, že je trestným činom a už vôbec bez ich poznania nie je možné v právnom štáte právoplatne odsúdiť osobu za spáchanie trestného činu a nanajvýš aj v priamom úmysle, a v tomto konkrétnom ba až špeciálnom prípade aj bez existencie očitých, priamych svedkov, ktorí by tento skutok mohli pozorovať, a v tomto špeciálnom prípade aj bez zaistenia a znaleckého skúmania tzv. corpus delicti, a to dokonca z dôvodu pochybenia na strane samotných verejných činiteľov, ktorí svojím nesprávnym služobným, a tiež úradným postupom zavili to, že doposiaľ absolútne bezúhonná osoba, ktorá sa ani v tomto prípade nedopustila žiadneho trestnoprávneho konania má byť súdom odsúdená a navždy označená ako páchatel' trestného činu. Uviedol, že rozsudok je opretý o dôkazy najmä o výpovede príslušníkov Mestskej polície S., ktorí však ani neboli svedkami údajného skutku. Dal do pozornosti výpoveď svedka Z. U., ktorý ako jediný však pozoroval poškodenie tej časti vozidla, na ktoré bolo osadené blokovacie zariadenie a to v tom zmysle, že výpoveď menovaného si súd interpretoval podľa jeho názoru svojvoľne a dokonca si z nej vybral iba tú časť, ktorá by podporovala rozhodnutie o jeho vine. Nie je pre neho pochopiteľné a zrozumiteľné odkiaľ berie súd takú istotu a presvedčenie, z ktorého konkrétneho dôkazu, keď v odôvodnení používa slovné spojenie ako jednoznačne preukázané, súd nemal pochybnosti, je možné jednoznačne konštatovať, pretože z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že pre súd najsilnejším dôkazom, dôkazmi o jeho vine sú výpovede osôb, ktoré skutok nevideli, neboli pri ňom. Rovnako nie je pravdou to, čo je uvedené na č.1.6 rozsudku, že sa k spáchaniu skutku čiastočne doznal. Skutok vychádzajúc z obžaloby, a tiež z tzv. skutkovej vety rozsudku je definovaný použitím fyzického násillia. K ničomu takému sa ani čo i len čiastočne nikdy nedoznal. Ďalej uviedol, že ani súd, a ani dlhoročná prax príslušníkov mestskej polície nemôže dať odpovede na odborné otázky z odvetvia kriminalistickej mechanoskopie, tieto osoby nemôžu v žiadnom prípade nahrádzať znalecké skúmanie, nie to ešte dávať odpoveď na otázku o intenzite použitia údajného násillia na blokovacie zariadenie. Zastáva názor, že počas celého trestného konania bolo v možnostiach orgánov činných v trestnom konaní vykonať napríklad aj vyšetrovací pokus, ktorý mohol nahradiť absentujúce znalecké skúmanie poškodeného zariadenia a dať tak odpovede na otázky ohľadom správania sa blokovacieho zariadenia na koleso vozidla v chode, v prípade pôsobenia násillia roxorom, pajserom a pod. Záverom dal do pozornosti uznesenie NS SR z 25.11.2010, sp. zn. 5To/20/2010 a uviedol, že okresný súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými argumentmi a námietkami obhajoby, konkrétne sa nevyjadruje k nesprávnemu osadeniu samotného blokovacieho zariadenia kritického dňa, ku zničeniu corpus delicti verejnými činiteľmi, a tiež z toho vyplývajúcemu nevykonaniu znaleckého mechanoskopického skúmania, pričom odpovede na odborné otázky z tohto odvetvia kriminalistickej techniky dáva súd bez požadovaných odborných znalostí tohto odvetvia a dokonca bez poznania samotného objektu skúmania. V konečnom dôsledku súd v rozpore so zásadou „in dubio pro reo“ vykladá pochybnosti o tom, či sa žalovaného skutku dopustil, jednostranne a jednoznačne v jeho neprospech.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby uvedený rozsudok nadriadený súd zrušil a sám rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného JUDr. X. K., pretože boli na to splnené zákonné podmienky. Obžalovaný svoju neúčasť na verejnom zasadnutí ospravedlnil a žiadal, aby odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, priestupkovým spisom Mestskej polície S. sp. zn. P - 2020/000814, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a obžalovaného JUDr. X. K. uznal za vinného z prečinu útoku na orgán verejnej moci podľa § 321 ods. 1 Tr. zák., pretože použil násillie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci orgánu verejnej moci.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd tento záver oprel o výpovede príslušníkov mestskej polície a to Ing. K. K. a Š. K., svedkov Mgr. K. E. a Ing. Ľ. H., Ing. Z. M., Z. U., ako

i o ostatné listinné dôkazy - vyhotovenú fotodokumentáciu z osadenia blokovacieho zariadenia tvoriace súčasť spisového materiálu.

Z výpovede svedkov Ing. K. K. a Š. K. - príslušníkov mestskej polície vyplýva, že dňa 7.7.2020 vykonávali hliadkovú službu, kde v čase o 20.30 až 20.45 h si všimli na ul. J. X. v S. na zeleni zaparkované motorové vozidlo. Keďže vzniklo podozrenie zo spáchania priestupku, pristúpili k riešeniu tohto priestupku, kde vzhľadom na neprítomnosť vodiča vozidla rozhodli o osadení blokovacieho zariadenia na koleso vozidla. V podstate obaja zhodne uviedli, že išlo o anglické vozidlo I. N., šedej farby s pravostranným vedením, pričom nebolo možné osadenie blokovacieho zariadenia na prednom kolese na strane vodiča, nakoľko toto sa nachádzalo na zeleni pri výmoli, čo znemožňovalo osadenie zariadenia, preto pristúpili k jeho osadeniu na ľavé predné koleso, teda na strane spolujazdca tohto vozidla. O umiestnení blokovacieho zariadenia dali na čelné sklo za stierače vozidla, tak na stranu vodiča, ako aj spolujazdca, oznámenia o jeho umiestnení. Následne zhruba o jednu až dve hodiny prijali oznámenie o skutočnosti, že došlo k poškodeniu blokovacieho zariadenia, a toto sa nachádza na mieste, kde bolo osadené, kde po príchode na miesto skutočne zistili, že vozidlo, na ktorom bolo zariadenie osadené sa na mieste už nenachádzalo, pričom tam našli mechanicky poškodené blokovacie zariadenie s ulomeným ramenom.

Svedkovia Mgr. K. E. a Ing. L. H. - príslušníci mestskej polície vyplýva, že títo strážili hangár, v ktorom bolo objavené vozidlo JUDr. X. K., na ktorom bolo osadené blokovacie zariadenie. Títo kontaktovali majiteľa hangára pána U., ktorý im po príchode k hangáru umožnil vykonať obhliadku a odfotografovanie vozidla. Zároveň im oznámil, že vozidlo do hangára dovezol JUDr. X. K.. Pri obhliadke vozidla svedkovia na vozidle nezistili žiadne viditeľné poškodenia. Taktiež uviedli, že na miesto sa dostavil aj obžalovaný JUDr. X. K. a svedok D. H., ktorý po rozhovore s obžalovaným uviedol, že vozidlo šoféroval on a odparkoval ho do hangáru. V tomto zmysle sa následne vyjadroval aj obžalovaný JUDr. K., ktorý uviedol, že vozidlo nešoféroval, a toto mal šoférovať D. H.. Podľa svedka Ing. H. však výpoveď obžalovaného v tomto smere nebola jednoznačná, nakoľko napriek tomu, že vozidlo nešoféroval, chcel celú situáciu riešiť a nejako sa dohodnúť.

Svedok Ing. Z. M., príslušník mestskej polície vypovedal, že realizoval výsluchy tak obžalovaného, ako aj svedka D. H. v rámci objasňovania priestupku, kde svedok D. H. po dostavení sa na mestskú políciu a po zákonomnom poučení odvolal svoju skoršiu výpoveď a uviedol, že vozidlo nešoféroval. Dodal, že bol požadovaný JUDr. K., aby spáchanie priestupku vzal na seba a rovnako aj poškodenie zabezpečovacieho zariadenia s tým, že sa dostaví na mestskú políciu a iba zaplatí príslušnú pokutu. Svedok tiež dodal, že bol vypočutý taktiež obžalovaný JUDr. K., ktorý sa však ku skutku odmietol vyjadriť.

Svedok Z. U. vypovedal, že mu v uvedený deň zavolať obžalovaný JUDr. K. s tým, že mu do dielne donesie vozidlo I. N., tmavo šedej farby, ktoré bolo potrebné rozobrať, keďže išlo o anglické vozidlo a v dielni sa realizovala oprava rovnakého slovenského vozidla. Svedok rovnako dodal, že pri následnej práci na tomto vozidle zistil, že na jeho pravej prednej strane - kolese bola poškodená poloos a podblatník, čo podľa jeho názoru mohlo byť spôsobené od „papuče“, kde išlo o mechanické poškodenie, pri ktorom muselo byť použité mechanické násilie, teda nejaké páčenie, kde mohlo ísť o železo alebo roxor, ktoré bolo vyvíjané priamo na poškodené miesto.

Z fotodokumentácie z osadenia blokovacieho zariadenia je zrejмый spôsob osadenia daného zariadenia na vozidlo obžalovaného, ako aj umiestnenie oznámení o osadení tohto zariadenia na čelné sklo za stierače vozidla tak na strane vodiča, ako aj spolujazdca. Rovnako z fotodokumentácie je zrejмый poškodenie blokovacieho zariadenia, na ktorej je viditeľné ulomenie ramena blokovacieho zariadenia.

Krajský súd po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny m skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Výsledky vykonaného dokazovania umožňujú bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že obžalovaný dňa 7.7.2020 v čase od 20.43 do 21.29 h v presne nezistenom čase v S. na ul. J. X. XX ako vodič vozidla I. N., ev.č. M. použil fyzickú silu - mechanické násilie proti veci a to proti technickému prostriedku na zabránenie odjazdu motorového vozidla, ktoré odstránil presne nezisteným spôsobom za použitia nezisteného predmetu z ľavého predného kolesa, na ktorom bolo osadené, kde toto zariadenie je prostriedkom pôsobenia výkonu právomoci orgánu verejnej moci, teda mestskej polície, ktorá je okrem iného oprávnená v zmysle § 3 ods. 1 písm. f) zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii objasňovať priestupky. Toto vozidlo následne ako vodič previezol na ul. N. I. S. do hangáru slúžiaceho ako servis, ktorý prevádzkuje Z. U., kde poškodením zariadenia spôsobil mestu S. škodu na zariadení, ktorá bola vyčíslená na 96,78 €.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, a keďže so závermi okresného súdu sa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní o treste. Prvostupňový súd totiž, po zohľadnení zásad ukladania trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1 až 5 Tr. zákona, uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 300,- eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil obžalovanému náhradný trest vo výmere 2 mesiacov, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu takýto druh trestu a v takej výmere je postačujúci a splní účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Za rozhodnutie v súlade so zákonom je potrebné považovať aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu S. S. so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu rozhodnutia, odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.